

[Victor Pürschel.]

have en fremkaldt fra Dr. Madsen. Denne Erklæring fra Dr. Madsen er efter sit Indhold, hvad enhver, der vil gøre sig den Ulejlighed at læse den igennem, vil se, aldeles ikke noget Bevis for det, den skulde bevise, nemlig Nødvendigheden af Fristens Forlængelse, intet som helst beviser den om det. Det er derfor paa det spinklest mulige saglige Grundlag, Statsministeren her kommer og forlanger Loven ændret. Der er kun dette, at Mr. Ravlin har ønsket denne Frist forlænget. Man har fundet det rigtigt at gøre det, og saa gaar man til Rigsdagen og siger: Vi ønsker den forlænget, og saa siger Flertalspartierne: Vel, saa forlænger vi den. Det er den saglige Begrundelse for denne Lov.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede Statsminister kan ikke se, at der er nogen Grund til at opholde sig ved denne Sag. Jeg tror dog, at der kunde være gode Grunde til at opholde sig ved den lidt endnu.

Der blev aabnet Adgang, siger den højtærede Statsminister, for Grundejerne ved Tillægsloven af 1936 til Efterforskning. Dette at aabne Adgang for Grundejerne til Efterforskning kan man godt sætte i Gaaseøjne, for det blev nemlig fastlagt paa en saadan Maade, at det var praktisk talt umuligt for Grundejerne at faa Adgang dertil, idet de ikke kunde stille de store Beløb til Raadighed, som var nødvendige, og derved befæstede man ved Loven det Monopol, som Mr. Ravlin fik, og der kom i Virkeligheden Forbud over for Grundejerne mod Adgang til Efterforskning paa Grund af de store Beløb, der skulde stilles til Raadighed.

Det springende Punkt i Overenskomsten med Mr. Ravlin er, i hvor høj Grad han kan udnytte sin 50-aarige Koncession over for Staten. Nu siger det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, at det er en Misforstaaelse, at vi har solgt Værdierne, idet vi stadig ejer Værdierne. Jeg er ikke kloge, end at den Ordning, vi har truffet, betyder, at de 96 pCt. af Værdierne faar de fremmede, og saa faar vi 4 pCt. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, at vi derigennem ejer dem; jeg mener, at vi har sikret de fremmede 96 pCt. af Værdierne og i Virkeligheden narrer det danske Samfund for de Værdier, der findes.

Aksel Larsen: Det er ikke nogen ukendt Sag, at jeg befinder mig meget daarligt, naar jeg skal tvinges til at være i Selskab med det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel og hans

Parti; det kommer jeg ikke desto mindre til ved Afstemningen om den endelige Vedtagelse af denne Lov. I denne svære Situation er det en meget stor Trøst for mig, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen saa sagkyndigt og indgaaende har bevist, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel med sit Standpunkt til denne Sag befinder sig i diametral Modsætning til sine Principper. Det kan ifølge det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens Fortolkning kun betyde, at jeg befinder mig i Overensstemmelse med mine Principper, der er diametralt modsat Det konservative Folkepartis, og det er for mig en Understregning af, at mit Standpunkt er rigtigt, og at Socialdemokratiet, der dog officielt hævder lignende Principper som vi, burde have taget samme Standpunkt.

Der er ikke i det, der er fremkommet, efter at jeg havde Ordet første Gang, sagt noget, som tilnærmelsesvis gør Forsøg paa at rokke ved min Indvending. Vi har ingen Oplysninger faaet om det, som for hele Folket og da formodentlig ogsaa for største Parten af Tinget her maa være en Gaade, nemlig, hvorfor man er saa emsig for endelig at sikre Mr. Ravlin Koncession paa de Betingelser, Mr. Ravlin ønsker. Jeg kan tilføje, at denne for sent kommende Erklæring fra Dr. Victor Madsen jo oven i Købet i sin Konklusion udelukkende taler om, hvad Mr. Ravlin ønsker. Hvis Mr. Ravlin vilde arbejde paa en anden Maade end den, der efter Dr. Victor Madsens Beregning fører til 9 Aar og nogle Maaneder, kunde han godt gøre det paa færre Aar; men hvis dette ikke passer ham og han ikke aarlig vil sætte flere Penge i det, er det ubehageligt for ham, og derfor bør man give ham de 10 Aar. Det gør det yderligere gaadefuldt, at Sætningerne i den eneste officielle Begrundelse, der gives for de 10 Aar, er sat saadan op, at de konkluderer i, at det er, fordi det passer Mr. Ravlin bedst at faa det paa denne Maade, derfor skal vi gøre det. Jeg finder derfor fortsat Grund til, at vi modsætter os denne Lovs Gennemførelse, og jeg vil saa i øvrigt sige til Statsministeren, at jeg fuldt ud staar ved, hvad jeg har sagt om, at det ogsaa af rent politiske og agitationsmæssige Grunde vilde være mest praktisk for Regeringen at lade være med paa den Maade at udlevere Danmarks Undergrund til Mr. Ravlin.

Jeg synes, at Statsministeren burde have sparet sig sin Slutningsbemærkning om, at han forstod godt, at min Tale var Udtryk for ondartet Mistænkeliggørelse. Det synes jeg, at Statsministeren skulde